U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Karla Podolky a JUDr. Petra Příhody, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025) na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Ostravě,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 66 Ro 46/2008, o 2698 Kč se smluvní pokutou ve výši 0,1 % z této částky za každý den prodlení od 6. 6. 2007 do zaplacení: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.,** IČ 00562262, se sídlem v Praze 4, Závišova 5, zastoupené JUDr. Janem Veverkou, advokátem se sídlem v Praze 2, Londýnská 59, a žalovaného **P. V.,**

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 66 Ro 46/2008, o zaplacení částky 689 Kč za poskytnutí satelitní antény a zaplacení smluvní pokuty ve výši 0,1 % z této částky za každý den prodlení od 6. 6. 2007 do zaplacení, **j e s o u d**.

II. Usnesení Okresního soudu Ostravě ze dne 9. 9. 2008, čj. 66 Ro 46/2008 - 11, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j e**.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 2. 2. 2009 navrhl Český telekomunikační úřad (dále též „Úřad“) zvláštnímu senátu rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu) podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Ostravě ve věci tohoto soudu, u něhož podala žalobu žalobkyně UPC Česká republika, a. s., proti žalovanému P. V. o částku 2698 Kč s příslušenstvím.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Uvedená žaloba byla podána u Okresního soudu v Ostravě dne 27. 12. 2007. Podle žalobního tvrzení uzavřela žalobkyně s žalovaným „Smlouvu o dodávce služeb UPC Direct“, v níž se zavázala poskytovat žalovanému veřejně dostupné služby elektronických komunikací. Blíže označenými fakturami žalobkyně vyúčtovala žalovanému za poskytnuté služby elektronických komunikací částku ve výši 2698 Kč, kterou žalovaný navzdory předžalobní upomínce neuhradil; proto se žalobkyně částky

domáhá u soudu. Dále žalobkyně žádá uhradit smluvní pokutu ve výši 0,1 % z této částky od 6. 6. 2007 do zaplacení a náklady řízení.

Okresní soud v Ostravě usnesením ze dne 9. 9. 2008, čj. 66 Ro 46/2008 - 11, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem, popřípadě uživatelem, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Z obsahu žaloby a připojených listin přitom vyplývá, že se žalobkyně domáhá zaplacení vyúčtování za poskytnuté služby elektronických komunikací na základě uzavřené smlouvy, a proto není ve věci dána rozhodovací pravomoc soudu, ale Úřadu.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu Úřad zdůraznil, že spor je veden jednak o ceny vyúčtované za služby elektronických komunikací, jednak o cenu vyúčtovanou za satelitní anténu (viz daňový doklad č. 48168867). Úřad je tak podle svého přesvědčení příslušný k rozhodnutí pouze v části sporu týkající se částky 2009 Kč, kterou žalovaný neuhradil za poskytnuté služby elektronických komunikací; tato jeho příslušnost dopadá i na smluvní pokutu vztahující se k této částce. Naproti tomu částka 689 Kč, kterou žalobkyně žalovanému vyúčtovala za satelitní anténu, není cenou za službu elektronických komunikací, nýbrž je plněním plynoucím ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovaným. O této částce, jakož ani o smluvní pokutě k ní se vztahující, není Úřad příslušný rozhodovat, což potvrzuje např. i usnesení zvláštního senátu ze dne 9. 9. 2008, čj. Konf 37/2008 - 6.

Předmětem sporu o pravomoc v této věci tak není rozhodování o celém žalobním nároku uplatněném u Okresního soudu v Ostravě. Úřad uznává svou pravomoc ohledně převážné části nároku; ohledně částky 689 Kč s přísl. však svou pravomoc zpochybňuje.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc se zvláštní senát řídil následujícími úvahami:

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Jak plyne z listin založených v soudním spisu a jak je zvláštnímu senátu známo z jiných obdobných věcí, obsahem „Smlouvy o dodávce služeb UPC Direct“ uzavřené mezi stranami původního řízení byla na straně žalobkyně povinnost dodávat žalovanému signál programů digitálního satelitního vysílání, které odpovídala povinnost žalovaného hradit žalobkyni vyúčtovanou cenu za službu. Rozhodovat ve sporu o plnění takových povinností - které jsou upraveny nejen konkrétním způsobem v této smlouvě, resp. ve všeobecných obchodních podmínkách žalobkyně, ale obecně též v zákoně

o elektronických komunikacích (srov. část první hlavu čtvrtou díl první zákona) – by vskutku příslušelo Úřadu.

Předmětem řízení v této věci je však částka za satelitní anténu, kterou žalobkyně žalovanému poskytla jako součást zařízení k přijímání digitálního satelitního vysílání. Nelze jistě popřít, že bez kompletního přijímacího zařízení by příjem satelitního vysílání nebyl možný. To ovšem z poskytnutí antény nečiní službu elektronických komunikací.

V této souvislosti zvláštní senát připomíná svou konstantní judikaturu (navazující ostatně na rozhodovací činnost někdejšího správního úseku Vrchního soudu v Praze) týkající se nároku mobilního operátora – coby poskytovatele telekomunikační služby (nyní služby elektronických komunikací) – na doplatek kupní ceny za mobilní telefon. I když nárok na tento doplatek vznikl v důsledku porušení povinnosti uživatele hradit paušální poplatek za službu a hovorné - tedy v příčinné souvislosti s porušením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb - jedná se přesto o nárok plynoucí z běžného soukromoprávního vztahu založeného kupní smlouvou; rozhodovat o něm proto přísluší soudu, nikoli Úřadu (srov. č. 47/2004 Sb. NSS). Podobně se zvláštní senát vyjádřil i ke vztahu vzniklému z výpůjčky zařízení sloužícího k přijímání signálu programů digitálního satelitního vysílání: ani zde nejde o spor týkající se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, nýbrž o klasický soukromoprávní spor (srov. č. 1478/2008 Sb. NSS).

Tím se nemíní vyjádřit, že by snad vztah mezi účastníkem (uživatelem) veřejně dostupné služby elektronických komunikací a mezi osobou vykonávající komunikační činnost byl vztahem veřejnoprávním. Obě strany vztahu založeného „Smlouvou o dodávce služeb UPC Direct“ se mohou svobodně rozhodnout, zda do něj vstoupí či nikoli, a žádná ze stran nemůže autoritativně určovat právní postavení druhé strany. Jedná se navíc o majetkový vztah, v němž si strany k uspokojení svých soukromých zájmů poskytují ekonomicky ekvivalentní protiplnění. Jde tedy o vztah soukromoprávní a rozhodovat o sporech z něj plynoucích náleží pravidelně soudům v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Zákon o elektronických komunikacích ve svém § 129 odst. 1 stanovuje z tohoto pravidla výjimku. Tu je však třeba vykládat úzce – ostatně jako všechna ustanovení, která odnímají soudům jejich nejvlastnější pravomoc rozhodovat spory ze soukromoprávních vztahů v klasickém nalézacím řízení.

Příslušnost Úřadu pak nebude dána ani ve vztahu ke smluvní pokutě vztahující se k dlužné částce ve výši 689 Kč. I zde je třeba mít na paměti, že ze smlouvy vzniklo žalovanému několik – v právním slova smyslu samostatných – povinností k platbám vůči žalobkyni: šlo jednak o platbu za samotnou „*dodávku služeb UPC*“ (tedy za poskytování služby elektronických komunikací), jednak o platbu za poskytnutí satelitní antény. Sankce, kterou si strany smlouvy mezi sebou sjednaly, se nevztahuje k blíže neurčenému „porušení smlouvy“, ale je neoddělitelně spjata s porušením konkrétní povinnosti ze smlouvy. Příslušnost k rozhodování o této sankci se pak bude odvíjet od toho, k porušení jaké konkrétní povinnosti byla sjednána. Bude-li porušena povinnost platby za poskytování služby elektronických komunikací, bude o této povinnosti i o smluvní sankci za její nesplnění rozhodovat Úřad. Bude-li však porušena povinnost jiná,

a o nárocích z tohoto porušení bude rozhodovat soud - jak je tomu i v tomto případě – přísluší soudu rozhodovat i o sankci vztahující se k takovému porušení povinnosti.

Rozhodování o nárocích plynoucích z porušení povinnosti zaplatit za poskytnutí satelitní antény (byť k němu došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací), včetně nároku na zaplacení smluvní pokuty sjednané ve smlouvě, tedy zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje Úřadu; z pravomoci soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci označené ve výroku přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu v rozsahu, který odporuje výroku, jímž byla pravomoc určena.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Ostravě pokračovat ve vymezeném rozsahu v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. března 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu